Κότυς.

ἡ Κότυος φρόνησις ἐν ὀργῇ.

Πλουτάρχου ἀποφθέγματα.

Κότυς φύσει ὢν ὀξὺς εἰς ὀργήν, καὶ πικρὸς τῶν ἁμαρτανόντων ἐν ταῖς διακονίαις κολαστής, ἐπεί ποτε κεράμια κομίσαντος ξένου εὔθραυστα καὶ λεπτά, τορευτὰ δὲ καὶ περιττῶς εἰργασμένα γλυφαῖς τισὶ καὶ τορείαις, τῷ μὲν ξένῳ ἔδωκε δῶρα, τὰ δὲ κεράμια πάντα συνέτριψεν ὅπως, ἔφη, μὴ δι' ὀργὴν πικρότερον κολάζω τοὺς συντρίβοντας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κότυς.

«Κότυς φύσει ὢν ὀξὺς εἰς ὀργήν, καὶ πικρὸς τῶν ἁμαρ- Πλουτάρχου
τανόντων ἐν ταῖς διακονίαις κολαστής, ἐπειδὴ δὲ ἀποφθέγματα.
δὲ κεράμια κομίσαντος ξένου εὔθραυστα καὶ λε-
πτά, ποικίλα δὲ καὶ περιττῶς εἰργασμένα γλυ-
φαῖς τισὶ καὶ τορείαις, τῷ μὲν ξένῳ ἔδωκε δῶ-
ρα, τὰ δὲ κεράμια πάντα συνέτριψεν· «ὅπως, ἔφη,
μὴ δι' ὀργὴν πικρότερον κολάζω τοὺς συντρίβοντας.»

«Κότυς ὁ τῶν Θρᾳκῶν [illegible] πικρῶς τῶν ὑ- Στοβαίου
πηκόων [illegible] συν[illegible] [illegible] -
τε· «Μανία τοῦτό ἐστι, [illegible] βασιλεία.» ὁ δὲ [illegible]
«Ἀλλ' ἡ ἐμή, ἔφη, αὕτη μανία τοὺς ἀρχομένους
σώφρονας ποιεῖ.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κότυς. Λέων.

Πάρδαλις.

Κότυς τῷ δωρησαμένῳ πάρδαλιν ἀντεδωρήσατο τὸ λέοντα, φύσει δὲ ὢν ὀξὺς εἰς ὀργὴν καὶ πικρὸς τῶν ἁμαρτανόντων ἐν ταῖς διακονίαις κολαστής, ἐπεί ποτε κεράμεα ξένου κομίσαντος εὔθραυστα καὶ λεπτά, πιθανῶς δὲ καὶ περιττῶς εἰργασμένα γλυφαῖς τισι καὶ τορείαις, τῷ μὲν ξένῳ ἔδωκε δῶρα, τὰ δὲ σκεύη πάντα συνέτριψεν, "ὅπως" ἔφη "μὴ δι' ὀργὴν πικρότερον κολάζω τοὺς συντρίβοντας." — Πλουτ. Βασιλέων καὶ στρατηγῶν ἀποφθέγματα. Τ. Β΄. σ. 7.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

"Πλάτων δὲ καλοὺς μὲν ἐν γράμμασι λόγους περὶ νόμων καὶ πολιτείας ἀπέλιπε, πολὺ δὲ κρείττονας ἀφ' ὧν. Σικελία διὰ Δίωνος ἠλευθεροῦτο καὶ Θρᾴκη διὰ Πύθωνος καὶ Ἡρακλείδου Κότυν ἀνελόντων." — Πρὸς Κωλώτην Τ. Β΄. σ. 475

"Κότυς ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς πικρὸς ἦν τῶν οἰκετῶν κολαστής. Τῶν δὲ φίλων τις πρὸς αὐτὸν ὅτι "μανία τοῦτό ἐστι καὶ οὐ βασιλεία" ὁ δὲ "ἀλλ' ἡ ἐμὴ" ἔφη "αὕτη μανία τοὺς ἀρχομένους σώφρονας ποιεῖ."" — ἐκ τῆς περὶ φιλίας ἐπιστολῆς Τ. Ζ΄. σ. 116

371

Κότυς.

«Κότυς φύσει ὢν ὀξὺς τὴν ὀργὴν, καὶ πικρὸς τῶν ἁμαρ- Πλουτάρχου
τημάτων ἐν ταῖς διακονίαις κολαστής, σκεύη δὲ ἀποφθέγματα.
τε κεράμεια κομίσαντος ξένου εὔθραυστα καὶ λε-
πτά, ποικίλως δὲ καὶ περιττῶς εἰργασμένα γλυ-
φαῖς τισι καὶ τορείαις, τῷ μὲν ξένῳ ἔδωκε δῶ-
ρα, τὰ δὲ σκεύη πάντα συνέτριψεν ὁ Κότυς, ἵνα
μὴ δι' ὀργὴν πικρότερον κολάζῃ τοὺς συντρίβοντας.»

«Κότυς ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς πικρὸς ὢν τῶν ὑ- Στοβαίου
πηκόων κολαστής, τῶν ἐν φίλοις τινὸς πρὸς αὐτὸν εἰπόντος
ὡς «Μανία τοῦτό ἐστι καὶ οὐ βασιλεία» ὁ δὲ λαβὼν
«Ἀλλ' ἡ ἐμὴ, ἔφη, μ[illegible] ἀρχομένους
σώφρονας ποι[illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ